

OBSEKWATOR

DODATEK BEZPŁATNY DO KURIERA KWIDZYŃSKIEGO

11 CZERWCA 2014 NR 159 ROK 10

Ponad 50 niepełnosprawnych zawodników wzięło udział w Pomorskim Mityngu Pływackim Olimpiad Specjalnych. Zawody odbyły się w kompleksie widowiskowo-sportowym w Kwidzynie. Pływacy startowali na dystansach 25 i 50 m w różnych grupach sprawnościowych oraz w sztafecie 4 x 25 m. Nie zabrakło reprezentantów powiatu kwidzyńskiego.

str. VIII

Fot. Jacek Kluczkowski

Wyjątkowy poradnik dla wszystkich

Savoir-vivre wobec osób niepełnosprawnych

Senator Jarosław Duda, pełnomocnik rządu do spraw osób niepełnosprawnych, uważa, że to wyjątkowa publikacja, która podpowiada, jak powinniśmy się zachować podczas spotkania z osobą niepełnosprawną. Wprawdzie ten niezwykły poradnik został napisany z myślą o mieszkańcach Stanów Zjednoczonych, w tłumaczeniu uwzględniono polską specyfikę. Stowarzyszenie United Spinal Association, zgodziło się na przetłumaczenie poradnika na język polski, dokonanie niezbędnych adaptacji i bezpłatne rozpowszechnienie. To organizacja non - profit, której celem jest poprawa jakości życia wszystkich obywateli Ameryki z uszkodzeniami lub chorobami rdzenia kręgowego. Autorką publikacji jest Judy Cohen, dyrektor wykonawczy Access Resources, firmy zajmującej się mediacjami oraz szkoleniami dla przedsiębiorstw, w zakresie poszukiwania rozwiązań dla problemu domniemanej dyskryminacji, kwestii związanych z wydajnością pracy oraz relacjami międzyludzkimi. W Obserwatorze przybliżamy niektóre zagadnienia z tej bardzo obszernej publikacji.

- Książka ta została napisana i opublikowana w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej i jest adresowana zarówno do osób prywatnych, jak też do przedstawicieli różnych instytucji i firm, których klientami i pracownikami mogą być osoby niepełnosprawne. Autorka tej publikacji jest wybitnym ekspertem i znawcą tematu z wieloletnim doświadczeniem w dziedzinie mediacji w sprawach związanych z niepełnosprawnością. Wydawcą zaś stowarzyszenie mające kilkudziesięcioletni dorobek wynikający z działań podejmowanych na rzecz osób niepełnosprawnych i realizacji ich praw. Decydując się na przetłumaczenie i udostępnienie polskiemu odbiorcy tej publikacji zdawaliśmy sobie sprawę z różnic, jakie występują pomiędzy naszymi krajami - informuje Jarosław Duda we wstępie do polskiego wydania.

Różnice pomiędzy Polską, a USA nie przeszkodziły jednak w przygotowaniu polskiego wydania poradnika.

-Uznaliśmy, że uniwersalne przesłanie tej publikacji, a także - może nawet przede wszystkim - jej praktyczna użyteczność, stanowi wystarczające uzasadnienie dla jej szerokiego udostępnienia w Polsce - podkreśla Jarosław Duda.

Według pełnomocnika rządu do spraw osób niepełnosprawnych, publikacja przybliży problemy, jakie w codziennym funkcjonowaniu mogą spotykać osoby z różnymi rodzajami niepełnosprawności oraz podpowiada, jak zachować się w kontaktach z takimi osobami i jak przyjąć im ze skuteczną i właściwą pomocą, gdy tego potrzebują. W Obserwatorze przybliżamy niektóre zagadnienia z tej bardzo obszernej publikacji. (op)

Zanim pomożesz - zapytaj

Sam fakt bycia niepełnosprawnym nie oznacza, że dana osoba potrzebuje pomocy. Jeżeli znajduje się ona w przyjaznym otoczeniu, zwykle sama da sobie świetnie radę. Dorosli niepełnosprawni chcą być traktowani jak niezależni ludzie. Pomoc należy oferować jedynie wówczas, gdy wydaje się, że dana osoba może jej potrzebować. Jeżeli tak jest w istocie, zapytaj zanim zaczniesz jej udzielać. **BĄDŹ TAKTOWNY INICJUJĄC KONTAKT FIZYCZNY.** Niektóre osoby niepełnosprawne utrzymują równowagę dzięki swoim rękóm, dlatego chwytanie ich za nie - nawet w celu udzielenia pomocy - może tę równowagę zakłócić. Unikaj klepania takiej osoby po głowie a także dotykania jej wózka, skutera czy laski. Osoby niepełnosprawne uważają je za część ich przestrzeni osobistej.

POMYŚL ZANIM COŚ POWIESZ. Zawsze zwracaj się bezpośrednio do osoby niepełnosprawnej, nie do jej towarzysza, pomocnika, ani tłumacza języka migowego. Prowadzenie zwykłej rozmowy z osobą niepełnosprawną jest fajne, po prostu zwracaj się do niej jak do każdej innej osoby. Szanuj jej prywatność. Jeżeli będziesz wypytywał ją o jej przypadłość, może się ona poczuć jakbyś sprowadzał ją wyłącznie do jej niepełnosprawności, a nie widział w niej człowieka (jednak wiele osób niepełnosprawnych nie ma nic przeciwko naturalnej ciekawości dzieci i nie krępują się odpowiadać na zadawane przez nie pytania).

Nie rób żadnych założeń

Osoby niepełnosprawne same najlepiej wiedzą co mogą zrobić a czego nie. Nie podejmuj za nie decyzji co do uczestnictwa w jakiegokolwiek czynności. W zależności od sytuacji, wykluczanie osób niepełnosprawnych z jakiegokolwiek działania na podstawie założeń o ich ograniczeniach może stanowić pogwałcenie ich praw.

Reaguj na uprzejme prośby

Jeżeli osoby niepełnosprawne proszą Cię o dokonanie pewnych przystosowań w twojej działalności, to nie jest to skarga. Świadczy to o tym, że czują się w twoim lokalu na tyle swobodnie, aby mówić o swoich potrzebach. Jeżeli twoja reakcja będzie pozytywna, na pewno będą do ciebie wracać i powiedzą swoim znajomym, jak dobrze zostali obsłużeni.

Stawiaj osobę na pierwszym miejscu

Mów „osoba niepełnosprawna” a nie „niepełnosprawny”, „osoby niepełnosprawne” a nie „niepełnosprawni”. Jeśli chodzi o konkretne formy niepełnosprawności, bezpiecznie jest mówić „osoba z zespołem Tourette’a” lub „osoba z porażeniem mózgowym”. Zdarza się jednak, że poszczególne osoby mają swoje własne preferencje, dlatego jeśli nie masz pewności, jakich słów używać - zapytaj. Unikaj przestarzałych określeń takich jak „uposłedzony” czy „kaleka”. Pamiętaj też, że wiele osób niepełnosprawnych nie lubi żargonowych, eufemistycznych określeń typu „inwalida narządu ruchu” czy „sprawny inaczej”. Zamiast „przykuty do wózka inwalidzkiego” mów „osoba korzystająca z wózka”. Wózek umożliwia osobie niepełnosprawnej poruszanie się i pełne uczestnictwo w życiu społecznym, jest więc elementem wyzwalamym a nie „przykuwającym”. Unikaj negatywnych określeń w stylu „cierpiący” czy „chory”, mów „osoba z AIDS” zamiast „osoba cierpiąca na AIDS” czy „osoba chora na AIDS”.

Osoby z porażeniem mózgowym

W wyniku uszkodzenia centralnego układu nerwowego osoby z porażeniem mózgowym mają trudności z kontrolowaniem swoich mięśni.

- Postępuj według zamieszczonych powyżej wskazówek dotyczących porozumiewania się z osobami z zaburzeniami mowy.
- Wiele osób z porażeniem mózgowym mówi w sposób niewyraźny, wykonując przy tym mimowolne ruchy ciała. Twoim pierwszym odruchem może być zlekceważenie tego, co osoby te chcą powiedzieć z powodu ich powierzchowności. Kontroluj swoje reakcje i rozmawiaj z daną osobą w taki sam sposób, jakbyś rozmawiał z kimkolwiek innym.
- Osoba, która może wydawać się pijana, chora lub wymagać natychmiastowej pomocy medycznej, może mieć w rzeczywistości porażenie mózgowie lub posiadać inny rodzaj niepełnosprawności. Zanim zaczniesz działać na podstawie pierwszego wrażenia, zdobądź niezbędne informacje niezależnie od tego, czy dana sytuacja ma charakter biznesowy, społeczny czy prawny.

Osoby niesłyszące lub niedosłyszące

Polski język migowy to zupełnie inny język niż polski mówiony, charakteryzuje się on zupełnie inną składnią. Czytanie z ruchu warg jest dla osób niesłyszących bardzo trudne, jeśli ich pierwszym językiem jest język migowy, gdyż większość dźwięków powstaje wewnątrz jamy ustnej - trudno jest czytać z ruchu warg w drugim języku. Osoby niedosłyszące porozumiewają się jednak w języku polskim. Słyszcząc w ograniczonym stopniu, wspomagają się aparatami słuchowymi i/lub patrzą na usta swojego rozmówcy, aby ułatwić sobie komunikację. Istnieje wiele sposobów i stylów komunikowania się stosowanych przez osoby z utratą słuchu, których nie sposób krótko opisać. Należy wspomnieć, że większość dorosłych, którzy niedawno utracili słuch, nie posługuje się językiem migowym, lecz polskim i w komunikacji wspomaga się urządzeniami do pisania lub wspomagającymi słuch. Osoby z implantami ślimakowymi, tak samo jak osoby z innymi formami utraty słuchu, informują zwykle swoich rozmówców jak najlepiej się z nimi porozumiewać.

- Mów z twarzą zwróconą w kierunku rozmówcy. Cichy, dobrze oświetlony pokój jest najlepszy do skutecznej komunikacji. Jeśli stoisz przy źródle światła, np. przy oknie, i jesteś zwrócony do niego plecami, blask może spowodować, że twoja twarz będzie niewyraźna, co uniemożliwi osobie niedosłyszącej czytanie z ruchu warg.
- Mów wyraźnie. Większość osób niedosłyszących pomaga sobie w zrozumieniu wypowiedzi patrząc na usta rozmówcy. Gdy mówisz nie żuj gumy, nie pal papierosów ani nie zasłaniaj ust.
- Nie musisz krzyczeć do osoby niesłyszącej lub niedosłyszącej. Jeśli osoba ta używa aparatu słuchowego, jest on na pewno dostosowany do normalnego poziomu głosu i twój krzyk będzie przez to zniekształcony.

Osoby z zaburzeniami mowy

Osoba, która doznała udaru ma poważne zaburzenia słuchu, korzysta z protezy głosu, jąka się lub ma inne zaburzenia mowy, które utrudniają jej zrozumienie.

- Poświęć takiej osobie pełną uwagę. Nie przerywaj jej, ani nie kończ za nią zdań. Jeżeli masz trudności z jej zrozumieniem, nie przytakuj. Po prostu poproś o powtórzenie. W większości przypadków osoba ta nie będzie miała nic przeciwko powtórzeniu i doceni twój wysiłek w wysłuchanie tego, co ma do powiedzenia.
- Jeżeli nie jesteś pewien czy dobrze zrozumiałeś, dla sprawdzenia możesz powtórzyć informację.
- Jeżeli pomimo prób nadal nie możesz zrozumieć danej osoby, poproś ją o napisanie na kartce tego, co chce powiedzieć, lub zaproponuj inny sposób ułatwienia komunikacji.
- Ciche otoczenie ułatwia komunikację.
- Nie dokucaj, ani nie wysmiewaj się z osoby z zaburzeniami mowy. Możliwość skutecznego komunikowania się oraz poważne traktowanie jest ważne dla nas wszystkich.

Rozmawiając z osobami niepełnosprawnymi

Rozmawiając z osobami niepełnosprawnymi można swobodnie używać wyrażań idiomatycznych. Całkowicie dopuszczalne jest żegnanie się z osobą niewidomą słowami „dobrze było cię widzieć” albo „do zobaczenia”, gdyż niepełnosprawni sami często używają tego typu wyrażań. Osoby niesłyszące komunikują się między sobą za pomocą języka migowego, uważając się za członków mniejszości kulturowej i językowej. Nazywają siebie osobami Niesłyszącymi przez duże N, a określenie „głuchy” może być dla tych osób obraźliwe. Niektórzy mogą nie mieć nic przeciwko niemu, ale bezpieczniej jest określać osoby, które częściowo utraciły słuch, lecz używają języka migowego, jako „niedosłyszące” a osoby ze znaczną utratą słuchu jako Niesłyszące lub niesłyszące. Osoby korzystające z wózka mogą mieć różne stopnie niepełnosprawności i zróżnicowane możliwości. Niektóre używają do poruszania się ramion i dłoni, inne mogą wstać z wózka i przejść krótki dystans same. Osoby korzystające z wózka są ludźmi a nie sprzętami.

- Nie pochylaj się nad osobą w wózku żeby uściśnąć komuś dłoń ani nie proś takiej osoby, aby trzymała płaszcz.

- W żadnym razie nie powinno się stawiać drinka na pulpicie przymocowanym do czyjegoś wózka.

- Nie pchaj, ani nie dotykaj czyjegoś wózka, gdyż stanowi on część przestrzeni osobistej tej osoby. Jeżeli rzucisz się komuś do pomocy w zjechaniu z krzesełka, może się zdarzyć, że wypadnie on z wózka. Elementy wózka mogą się urwać, jeżeli podniesiesz go za rączki lub podnóżek.

- Podjazdy i drzwi dostępne dla osób niepełnosprawnych powinny być w twoim budynku zawsze otwarte i wolne od wszelkich przeszkód.

- Pamiętaj, że osoby korzystające z wózka nie mogą wszędzie dosięgnąć.

Staraj się umieścić jak najwięcej przedmiotów w zasięgu ich rąk, upewnij się, że na drodze do półek i wieszaków nie ma żadnych przeszkód. Rozmawiając z osobą korzystającą z wózka weź krzesło i usiądź na jej poziomie. Jeżeli nie jest to możliwe, stań w niewielkiej odległości, żeby nie musiała ona nadwyręzać szyi, aby nawiązać z tobą kontakt wzrokowy.

- Jeżeli kasa w miejscu twojej działalności jest zbyt wysoka, żeby osoba korzystająca z wózka mogła cię widzieć ponad nią, wyjdź zza kasy, żeby ją obsłużyć. Jeżeli wiąże się to z wypełnianiem formularzy lub składaniem podpisu, miej pod ręką podkładkę do pisania.

- Jeżeli w budynku, w którym mieści się twoja firma, jest kilka alternatywnych dróg, umieść dla osób korzystających z wózka drogowskazy, aby łatwo mogły znaleźć najlepszą z nich. Osoby poruszające się przy pomocy laski lub kul również będą chciały skorzystać z najdogodniejszej drogi, lecz niekiedy schody są dla nich łatwiejsze do pokonania niż podjazd. Dopilnuj, aby recepcjonistki i ochroniarze byli w stanie skierować te osoby na najlepszą dla nich drogę w budynku.

- Jeżeli najbliższa toaleta publiczna nie jest dostosowana dla potrzeb osób niepełnosprawnych lub znajduje się na piętrze, które jest dla nich niedostępne, pozwól osobie na wózku skorzystać z toalety prywatnej albo służbowej.

- Osoby poruszające się przy pomocy laski lub kul potrzebują ramion, aby utrzymać równowagę, więc nigdy ich za nie nie chwytaj. Osoby mające trudności z poruszaniem się opierają się czasem o drzwi, aby je otworzyć. Otwieranie im drzwi zza ich pleców lub otwieranie ich zniechęca może spowodować ich upadek. Nawet popychanie lub wypychanie wózka może przerodzić się w problem, więc zanim zaoferujesz swoją pomoc, zawsze zapytaj, w jaki sposób to zrobić.

- Jeżeli oferujesz osobie mającej trudności z poruszaniem się miejsce siedzące, pamiętaj, że niektórym osobom może być łatwiej skorzystać z siedzenia z podłokietnikami lub z wyższym siedziskiem.

- Dużym problemem, z jakim muszą zmagać się osoby mające trudności z poruszaniem się, są upadki. Pamiętaj, aby zawsze umieszczać odpowiednią ilość znaków ostrzegawczych na mokrych podłogach, a kiedy pada deszcz lub śnieg wyłóż wycieraczki, żeby podłogi pozostały suche (dopilnuj jednak, żeby nie było ich za dużo, gdyż mogłoby to utrudniać poruszanie się osobom korzystającym z wózka).

- Osoby ze schorzeniami układu oddechowego lub krążenia mogą nie być w stanie pokonywać długich dystansów pieszo lub też szybko chodzić. Pamiętaj, że w muzeum, hotelu lub markecie powinna znajdować się wystarczająca ilość ławek, na których osoby takie mogłyby odpocząć.

- Niektóre osoby nie mogą w pełni poruszać swoimi dłońmi, nadgarstkami czy ramionami. Bądź przygotowany na to, aby udzielić im pomocy przy sięganiu, chwytaniu i podnoszeniu przedmiotów, otwieraniu drzwi i gablot czy obsłudze automatów i innego sprzętu.

Kilka słów o autorce

Judy Cohen jest dyrektorem wykonawczym Access Resources, firmy zajmującej się mediacjami oraz szkoleniami dla przedsiębiorstw, w zakresie poszukiwania rozwiązań dla problemu domniemanej dyskryminacji, kwestii związanych z wydajnością pracy oraz relacjami międzyludzkimi. Jest również ekspertem ds. mediacji w sprawach związanych z niepełnosprawnością, z bogatym doświadczeniem w dziedzinie pracy i zatrudnienia, mieszkalnictwa oraz sektora usług publicznych. Dzięki dwudziestopięcioletniemu przygotowaniu z zakresu kształcenia dorosłych, Judy Cohen prowadzi praktyczne szkolenia z udziałem uczestników dla agencji rządowych, przedsiębiorstw, organizacji non-profit oraz związków zawodowych w dużej liczbie konfliktowych obszarach zarządzania, z uwzględnieniem umiejętności rozwiązywania sporów w miejscu pracy i na forum publicznym oraz negocjowania rozsądnych porozumień.

Osoby niewidome lub niedowidzące

Osoby niewidome umieją orientować się w terenie i poruszać się po ulicach

- Osoby te są w stanie same podróżować, choć czasem korzystają z laski lub z pomocy psa przewodnika. Niektóre osoby mogą mieć problemy ze wzrokiem, które nie są widoczne. Bądź przygotowany, aby udzielić takiej osobie pomocy - na przykład przeczytać jej coś - kiedy cię o to poprosi.

- Zanim nawiądziesz kontakt fizyczny, uprzedź o tym osobę niewidomą. Wymień swoje imię, a jeśli jest to stosowne - również funkcję, jaką pełnisz, np. ochroniarz, bileter, opiekun społeczny, recepcjonistka czy kolega z wydziału. Powinieneś też przedstawić osobę niewidomą wszystkim osobom z grupy, aby nie poczuła się ona wykluczona.

- Jeżeli nowy klient lub pracownik jest osobą niewidomą lub niedowidzącą, oprowadź ją po wszystkich pomieszczeniach.

- Osoby niewidome korzystają ze swoich rąk do utrzymywania równowagi, więc jeśli chcesz taką osobę poprowadzić, zaproponuj jej swoje ramię, zamiast chwytać ją za rękę (można jednak poprowadzić rękę osoby niewidomej do poręczy lub oparcia krzesła, jeśli chce ona wejść na schody lub usiąść).

- Jeżeli osoba niewidoma korzysta z pomocy psa przewodnika, idź po przeciwnej stronie niż pies. Idąc opisz otoczenie i wskazuj przeszkody, np. schody („w górę” lub „w dół”) albo dziurę w chodniku. Inne zagrożenia to: drzwi obrotowe, otwarte drzwiczki szafy i przedmioty wystające ze ścian na poziomie głowy, takie jak rośliny czy lampy. Jeśli chcesz ostrzec osobę niewidomą, zrób to w sposób konkretny.

Sam okrzyk „uważaj!” nie pozwoli jej zorientować się, czy ma się zatrzymać, uciekać, pochylić czy coś przeskoczyć.

- Jeżeli wskazujesz osobie niewidomej drogę, podaj jej konkretne wskazówki niewymagające orientacji wzrokowej. Zamiast powiedzieć „skręć w prawo przy półce z materiałami biurowymi” powiedz „idź prosto do końca alejki, a potem skręć w prawo”, gdyż osoba ta może nie wiedzieć, gdzie znajdują się materiały biurowe.

- Jeśli musisz już iść i pozostawiasz osobę niewidomą w jakimś miejscu samą, powiedz jej o tym, opisz jej drogę do wyjścia a następnie pozostaw ją blisko ściany, stołu lub w jakimś innym konkretnym miejscu. Pozostawiając taką osobę na środku pomieszczenia sprawiasz jej duży kłopot.

- Nie dotykaj laski ani psa osoby niewidomej. Pies jest w pracy i nie może się rozpraszać, laska stanowi część przestrzeni osobistej danej osoby. Jeśli osoba niewidoma położy gdzieś laskę, nie przekładaj jej, uprzedzaj jedynie wtedy, jeśli może stanowić ona przeszkodę.

- Proponuj niewidomym klientom odczytanie informacji podanych w formie pisemnej, np. karty dań, etykiet na produktach albo wyciągu z konta. Odlicz resztę na głos, aby mogli oni zapamiętać, jakie otrzymali banknoty.

- Jeśli serwujesz osobie niewidomej posiłek, opisz jej dokładnie zawartość talerza posługując się orientacją wg zegara (godzina 12 znajduje się najdalej od niej a 6 najbliższej). Usuń z talerza przybranie i wszystkie elementy, które nie nadają się do jedzenia. Niektórzy goście mogą poprosić cię o pokrojenie potrawy na kawałki, możesz to zrobić w kuchni przed jej podaniem.

- Osoby niedowidzące mogą przeczytać jedynie informacje wydrukowane dużą czcionką. Rodzaj czcionki i odpowiednie odstępy są równie ważne, jak jej rozmiar. Etykiety i oznaczenia powinny być napisane wyraźnymi literami kontrastującymi z tłem. Osobom niedowidzącym najłatwiej jest przeczytać tekst napisany wielkimi białymi literami na czarnym tle.

- Bardzo ważnym elementem jest dobre oświetlenie, lecz nie powinno ono być zbyt jasne. Światło odbijające się od błyszczącej tapety może razić w oczy.

- Dopilnuj, aby na drodze, jaką poruszają się osoby niewidome i niedowidzące, nie było żadnych przeszkód. Jeżeli osoby te są twoimi regularnymi klientami lub też pracownikami, informuj je o wszelkich zmianach, np. o przestawionych meblach, sprzętach i innych przedmiotach.

Osoby o odmiennym wyglądzie

Problem odmienności dotyczy osób, które mogą nie posiadać ograniczeń odnoszących się do ich codziennej aktywności, ale z powodu swojego wyglądu są traktowane jak gdyby były niepełnosprawne.

Osoby ze zmianami na twarzy, takimi jak rozszczep wargi lub podniebienia, deformacje czaszkowo-twarzowe lub zmiany skórne; osoby o ponadprzeciętnie niskim lub wysokim wzroście lub wadze; osoby, u których mogą być widoczne skutki przyjmowania leków, np. drżenie – krótko mówiąc, osoby o odmiennym wyglądzie – często spotykają się z tym, że ludzie przyglądają się im, odwracają wzrok lub patrzą na nie w taki sposób, jakby były niewidoczne.

- Wszyscy odczuwają potrzebę pozytywnego obrazu własnej osoby, aby czuć się w pełni aktywnym członkiem społeczeństwa. Upewnij się, że nie przyczyniasz się do piętnowania osób o odmiennym wyglądzie.

- Jeżeli widzisz osobę odpowiadającą takiemu opisowi, po prostu uśmiechnij się do niej.

- Jeżeli sytuacja temu sprzyja, zacznij rozmowę i włącz tę osobę do wszelkich toczących się aktualnie wydarzeń, tak samo, jakbyś uczynił to w przypadku osoby o „przeciętnym wyglądzie”.

Początki są najważniejsze

„Początki najważniejsze” to nazwa projektu, który od początku kwietnia do końca czerwca realizuje Starostwo Powiatowe w Kwidzynie. Projekt jest współfinansowany ze środków Unii Europejskiej, w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Efektem działań, prowadzonych w ramach projektu, było utworzenie ośmiu dodatkowych miejsc przedszkolnych dla dzieci niepełnosprawnych w Specjalnym Ośrodku Szkolno-Wychowawczym w Barcicach. Podniesienie świadomości i wiedzy z zakresu właściwej pielęgnacji oraz postaw wychowawczych wśród ośmiu rodziców to kolejny cel, jaki postawiono podczas realizacji projektu.

- Projekt, w ramach wsparcia indywidualnego i zajęć wychowawczo-dydaktycznych, objął jedenaścioro dzieci, w tym siedem dziewczynek i czterech chłopców oraz ich rodziców. Jedno pomieszczenie dydaktyczne zostało przygotowane dla grupy dzieci przedszkolnych. Wyposażono je w niezbędny sprzęt. W ramach projektu zakupiono wieszaki, regały, stół dla uczestników i uczestniczek. Zajęcia indywidualne z grupą przedszkolną odbywały się również w innych salach należących do ośrodka, w tym w sali logopedycznej, ćwiczeń, fizjoterapii oraz sali doświadczenia świata.

Całkowity koszt projektu to 300 tys. zł. Wkład własny niefinansowy (sala dydaktyczna) wyniósł 45 tys. zł. Wsparciem, oprócz dzieci, zostali objęci również rodzice, którzy otrzymali pomoc ze strony logopedów, fizjoterapeutów, psychologa i nauczyciela wychowania przedszkolnego.

Stworzony dla dziewczynek i chłopców odrębny oddział przedszkolny zapewniał udział w zajęciach przez 5 dni w tygodniu. Trwały one 5 godzin dziennie. Dodatkowym atutem projektu było sfinansowanie transportu dla uczestników. Zapewniono wszystkim także całodzienne wyżywienie - informują realizatorzy projektu.

Dla każdego uczestnika i uczest-

Efektem działań, prowadzonych w ramach projektu, było utworzenie ośmiu dodatkowych miejsc przedszkolnych dla dzieci niepełnosprawnych w Specjalnym Ośrodku Szkolno-Wychowawczym w Barcicach.

niczki projektu został opracowany Indywidualny Plan Edukacyjno-Terapeutyczny, który zawierał informacje dotyczące dziecka oraz propozycje wsparcia indywidualnego i terapeutycznego. **Do końca czerwca zrealizowanych zostanie 160**

godzin spotkań z psychologiem, 400 godzin z logopedą, 400 godzin z neurologopedą, 800 godzin ze specjalistą pedagogiem-terapeutą-oligofrenopedagogiem oraz 800 godzin zajęć fizjoterapii.

Wyłoniona w drodze przetargu

nieograniczonego kadra specjalistów wspierała dzieci i ich opiekunów w rozwijaniu indywidualnych cech osobowości, w kształtowaniu charakteru, zdobywaniu wiedzy i umiejętności społecznych.

- Realizacja projektu jest dowodem na to, że tylko intensyfikacja wsparcia terapeutów i indywidualne podejście do dzieci powoduje znaczną poprawę możliwości samodzielnego funkcjonowania dziecka oraz zwiększa świadomość i kompetencje rodzicielskie, w zakresie jego usprawniania. Proponowane działania projektowe dały możliwość zwiększenia dostępu do pomocy edukacyjnej, rehabilitacyjnej i terapeutycznej. Wczesne dzieciństwo to czas kształtowania się możliwości intelektualnych, emocjonalnych i społecznych człowieka, a tworzenie w tym okresie korzystnych warunków rozwoju przynosi bardzo wyraźne efekty podczas kolejnych etapów edukacji - podkreślają autorzy i realizatorzy projektu „Początki najważniejsze”.

Pomimo tego, że projekt dobiega końca, dodatkowa ilość miejsc przedszkolnych dla dzieci, które posiadają orzeczenie o niepełnosprawności, będzie w dalszym ciągu dostępna.

W imieniu Beneficjenta składamy serdeczne podziękowania wszystkim uczestnikom oraz ich rodzicom, opiekunom, trenerom, terapeutom za zaangażowanie i sumienne uczestnictwo w działaniach, realizowanych w ramach projektu „Początki najważniejsze”. Dzięki zaangażowaniu wszystkich, zrealizowane zostały zawarte w projekcie cele, a osiągnięte rezultaty przyczynią się do rozwoju dzieci i poszerzenia wiedzy rodziców.

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA!

Ogłoszenie współfinansowane ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚĆ

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Wystawa prac kwidzyńskiego artysty

Magiczne światy Leszka Czajki

Portrety, barwne pejzaże, zwierzęta, a także fantastyczne stwory, wylaniające się z nieznanego nam świata, dostrzegane i uwieczniane ołówkiem lub pędzlem to artystyczny świat Leszka Czajki. Twórca sztuki nieprofesjonalnej, zwanej naiwną, jest mieszkańcem Domu Pomocy Społecznej. W bibliotece dla osób niepełnosprawnych, która jest filią Biblioteki Miejsko-Powiatowej w Kwidzynie, uroczyste otwarto wystawę prac artysty. Leszek Czajka twierdzi, że rysowaniem interesował się od dziecka.

- Rysowałem od zawsze, ale zwykle używałem ołówka. Później spotkałem nieżyjącego już Mieczysława Potrecia, u którego zacząłem uczyć się malarstwa. Zajęcia odbywały się w Domu Kultury. Obecnie znajduje się tam restauracja „Miła”. Malowałem wtedy głównie pejzaże. Często rysowałem portrety. Najwięcej stworzyłem ich podczas moich wyjazdów do Sopotu i Gdańska. Przesiadywałem tam często na deptakach, ale było to w latach 80. Obecnie rysuję i maluję różne rzeczy, często wymyślone. Lubię malować pejzaże - mówi Leszek Czajka

W Warsztacie Terapii Zajęciowej w Kwidzynie artysta tworzy pod okiem Aleksandry Laseckiej, plastyka i instruktora terapii zajęciowej, która wskazała mu wiele nowych kierunków i nauczyła technik. Pozwalają one Leszkowi Czajce na dalsze artystyczne poszukiwania i podążanie nowymi malarskimi ścieżkami. Leszek Czajka twierdzi, że malowanie to świat, którego nigdy nie porzuci. To pasja, która pozwala mu odnaleźć się w otaczającym świecie, mimo że czasami zanurza się w tylko jemu znane, zupełnie inne wymiary.

(jk)

W bibliotece dla osób niepełnosprawnych, która jest filią Biblioteki Miejsko-Powiatowej w Kwidzynie, uroczyste otwarto wystawę prac Leszka Czajki

Słowo o autorze prac

Leszek Czajka - urodzony 30 sierpnia 1952 roku w Kwidzynie. Mieszkaniec Domu Pomocy Społecznej i uczestnik Warsztatu Terapii Zajęciowej w Kwidzynie. Twórca nurtu sztuki nieprofesjonalnej zwanej naiwną. W ciągu swojej dotychczasowej drogi twórczej brał udział w licznych konkursach i plenerach malarskich, gdzie kilkakrotnie zdobywał nagrody oraz wyróżnienia. Swoje pierwsze prace wykonywał pod okiem śp. Mieczysława Potrecia, znanego malarza z kręgu kwidzyńskich „Kontrastów” działających w dawnym Domu Kultury w Kwidzynie. Tam złapał bakcyła i do dziś nie rozstaje się z pędzlem, farbami i ołówkiem. Obecnie uczęszcza na zajęcia w pracowni plastycznej WTZ, gdzie od 2005 roku szlifuje swój talent pod okiem plastyka - instruktora terapii zajęciowej pani Aleksandry Laseckiej. Wśród ulubionych technik Leszka Czajki można wyróżnić prace wykonane ołówkiem. Jego obrazy są zawsze pełne magii. Maluje zazwyczaj portrety ludzi, postacie zwierząt, a inspiracje czerpie z własnych przemyśleń i fantazji.

Karolina Aleksandrowicz, zastępca dyrektora Biblioteki Miejsko-Powiatowej w Kwidzynie i Leszek Czajka, autor prac.

Zdjęcia: Aleksandra Lasecka

Napisz lub zadzwoń

„Obserwator” to pismo, którego celem jest między innymi promowanie działań służących innym. Z powodu wrodzonej skromności oraz braku czasu nie wszyscy jednak dzielą się swoimi dokonaniem. Zachęcamy zatem do współredagowania „Obserwatora”. Zgłaszajcie nam swoje dokonania, pomysły a także uwagi na temat poruszanych na jego łamach treści. Zadzwoń lub napisz: „Obserwator”, Górki 4. 82-500 Kwidzyn, tel./faks 55 279 35 64. e-mail: wtzkwidzyn@wp.pl

Zostań wolontariuszem

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kwidzynie poszukuje kandydatów na wolontariuszy, którzy pomagali by dzieciom z rodzin zastępczych. Potrzebne są osoby, które ukończyły 18 rok życia i mieszkają w powiecie kwidzyńskim. Chodzi między innymi o pomoc w odrabianiu lekcji, nauce języków obcych lub też pomoc w organizowaniu dzieciom czasu wolnego. Kandydaci na wolontariuszy, którzy ukończyli 18 lat mogą dzwonić pod numery telefonów: 55 646 18 00 lub 55 279 99 15. Można także przyjść osobiście do Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Kwidzynie przy ul. Grudziądzkiej 30.

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kwidzynie realizuje zadania wynikające z ustawy o pomocy społecznej i ustawy o rehabilitacji społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych. Główne cele działań z zakresu pomocy społecznej to: umieszczanie osób ubiegających się o przyjęcie do domu pomocy społecznej, podejmowanie działań zmierzających do wytypowania rodzin bądź osób do pełnienia funkcji rodziny zastępczej, udzielanie pomocy pieniężnej na pokrycie kosztów utrzymania dzieci umieszczonych w rodzinach zastępczych, integracja ze środowiskiem osób opuszczających placówki opiekuńczo-wychowawcze, rodziny zastępcze i inne ośrodki, pomoc uchodźcom, podejmowanie innych działań wynikających z rozpoznanych potrzeb. Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie realizuje również zadania związane z rehabilitacją społeczną osób niepełnosprawnych.

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kwidzynie
ul. Grudziądzka 30
Telefon i faks: 55 279 99 15 i 55 646 18 00
e-mail: pcpkwidzyn@poczta.fm
pcprkwidzyn@o2.pl

Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna

Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Kwidzynie prowadzi między innymi porady dla dzieci niepełnosprawnych, grupy wsparcia dla rodziców dzieci niepełnosprawnych. Organizuje spotkania edukacyjno - informacyjno dla rad pedagogicznych, dotyczące metod nauczania dzieci niepełnosprawnych w szkole masowej. Poradnia zajmuje się między innymi profilaktyką uzależnień oraz innymi problemami dzieci i młodzieży. Udziela pomocy rodzicom i nauczycielom w wyborze kierunku kształcenia i zawodu, a także pomocy psychologiczno - pedagogicznej, związanej z wychowaniem i kształceniem.

Poradnia Psychologiczno - Pedagogiczna w Kwidzynie
ul. Grudziądzka 8
Tel.: 55 279 21 19, faks: 55 261 22 89
e-mail: ppp.kwidzyn@powiatkwidzynski.pl
<http://www.powiatkwidzynski.pl>
Filia w Prabutach
Ul. Reymonta 1
Tel. 055 278 21 16

Biblioteka dla niepełnosprawnych

Biblioteka Miejsko-Powiatowa w Kwidzynie Filia dla Niepełnosprawnych (ul. Grunwaldzka 54, tel. 55 279 63 34) zaprasza osoby chore, niepełnosprawne, rodziców, opiekunów, terapeutów, nauczycieli oraz studentów do korzystania ze zbiorów bibliotecznych, w których znajdują się książki mówione, czyli powieści nagrane na kasetach magnetofonowych oraz na płytach CD (także w formacie MP3), przeznaczone dla osób niewidomych i słabo widzących. Terapeutom, nauczycielom, studentom oraz opiekunom polecamy literaturę specjalistyczną z zakresu medycyny, rehabilitacji i pedagogiki specjalnej. W zbiorach biblioteki znajdują się również czasopisma specjalistyczne oraz materiały alternatywne, w tym książki-zabawki i układanki edukacyjne. Istnieje możliwość dostarczania materiałów bibliotecznych czytelnikom, którzy nie mogą opuszczać mieszkania.

Godziny otwarcia

Poniedziałek: od godz.9 do godz.16
Wtorek: od godz.8 do godz.16
Środa: od godz.11 do godz.15
Czwartek: od godz.9 do godz.16
Piątek: od godz. 9 do godz.16

Ośrodki szkolno-wychowawcze

W Ośrodku Szkolno-Wychowawczym w Barcicach funkcjonują: wczesne wspomaganie, Przedszkole, Oddział dla dzieci z upośledzeniem umysłowym w stopniu głębokim, Szkoła Podstawowa (uczniowie z lekkim upośledzeniem umysłowym oraz uczniowie z upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym, znacznym i sprzężonymi niepełnosprawnościami w tym też z autyzmem), Gimnazjum (uczniowie z lekkim upośledzeniem umysłowym, uczniowie z umiarkowanym i znacznym upośledzeniem umysłowym i sprzężonymi niepełnosprawnościami) oraz grupy wychowawcze (internat dla 48 wychowanków)

Ośrodek Szkolno-Wychowawczy w Barcicach
Telefon i faks: 55 277 16 95
e-mail: sosw.barcice@powiatkwidzynski.pl
www.sosw.barcice.ckj.edu.pl

Zespół Szkół Specjalnych w Kwidzynie, to miejsce gdzie tworzy się warunki do edukacji, terapii i rewalidacji osób niepełnosprawnych intelektualnie w stopniu lekkim, umiarkowanym, znacznym i głębokim oraz niepełnosprawnościami sprzężonymi i autyzmem. Funkcjonują: Szkoła Podstawowa Specjalna nr7, Gimnazjum Specjalne nr 4, Szkoła Specjalna Przystosowana do Pracy, Zespół Rewalidacyjno-Wychowawczy (dla uczniów niepełnosprawnych intelektualnie w stopniu głębokim). Szkoła zapewnia uczniom, poza obowiązkowymi zajęciami edukacyjnymi, szeroką ofertę zajęć specjalistycznych.

Zespół Szkół Specjalnych w Kwidzynie
ul. Ogrodowa 6
Telefon: 55 262 40 21, faks: 55 279 38 99
www.soswkwidzyn.edupage.org
e-mail: zss@powiatkwidzynski.pl

Ośrodki pomocy społecznej

Świadczenia rodzinne, dodatki mieszkaniowe, zasiłki, wsparcie ubogich i bezdomnych, a także dożywianie dzieci z najuboższych rodzin to tylko niektóre z zadań realizowanych przez miejskie i gminne ośrodki pomocy społecznej w powiecie kwidzińskim.

Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Prabutach, ul. Łąkowa 24,
tel. 55 278 02 20
Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Gardei, ul. Kwidzińska 36,
tel. 55 275 14 21
Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Ryjewie, ul. Lipowa 1,
tel. 55 277 42 93
Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Sadlinkach, ul. Kwidzińska 12,
tel. 55 275 75 82
Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Kwidzynie, ul. Grudziądzka 6,
tel. 55 646 16 26
Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kwidzynie, ul. Grudziądzka 30,
tel. 55 261 04 47

Ośrodek interwencji kryzysowej

Jeżeli Ty i Twoja rodzina jesteście w kryzysie - szukaj pomocy w Ośrodku Interwencji Kryzysowej w Kwidzynie. Można tam uzyskać natychmiastową pomoc i wsparcie, szczególnie wtedy, gdy wskutek przemocy, nagłych strat, zdarzeń losowych zagrożone jest czyjeś życie.

OIK oferuje pomoc pedagogiczną, psychologiczną, prawną oraz w zakresie poradnictwa związanego z narkomanią, problemami alkoholowymi i skutkami przemocy. Zapewnia krótkoterminowe schronienie (do 12 godzin).

Ośrodek Interwencji Kryzysowej w Kwidzynie
Ul. Warszawska 14,
Tel/faks 55 279 70 13
Email: stow.rodzin.katol@neostrada.pl
Dyżury interwencyjne:
poniedziałek 8 - 15, wtorek 8 - 18, środa 8 - 15

Wsparcie dla rodzin zastępczych

Zespół Pieczy Zastępczej Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Kwidzynie organizuje spotkania dla rodzin zastępczych. Spotkania odbywają się regularnie, w ramach programu „Grupy wsparcia dla rodzin zastępczych spokrewnionych, niezawodowych, zawodowych i rodzinnych domów dziecka”. Spotkania prowadzone są przez psychologa raz w miesiącu, w pokoju nr 3 w budynku (na parterze), w którym znajduje się administracja „Domów dla Dzieci” oraz Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna przy ul. Grudziądzkiej 8 w Kwidzynie. Rodziny zastępcze, które chcą uczestniczyć w spotkaniach mogą zgłaszać się osobiście w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Kwidzynie lub telefonicznie (nr 55 646 18 00 lub 783 292 055).

Żeglarstwo bez barier

Osoby niepełnosprawne chcące w tym roku wziąć udział w turnusach żeglarskich mogą kontaktować się z Pomorskim Stowarzyszeniem Żeglarzy Niepełnosprawnych w Kwidzynie. Arkadiusz Sokolnicki: e-mail: arkarka@wp.pl, tel. 693 452 405. Paweł Słowiński: tel. 692 225 272.

OBSEKWATOR

Dodatek bezpłatny do Kuriera Kwidzińskiego, dotyczący problemów osób niepełnosprawnych oraz polityki społecznej. Ukazuje się dwa razy w miesiącu. Wydawca: Warsztat Terapii Zajęciowej, prowadzony przez Fundację „Misericordia”.

Redakcja

Redaguje zespół Warsztatu Terapii Zajęciowej w składzie: Jacek Kluczowski (redaktor naczelny), Dorota Klimaszewska, Alina Cylc, Krzysztof Lech i Marek Pielecki.

Górki 4 82-500 Kwidzyn
tel./faks 55 279 35 64
e-mail: wtzkwidzyn@wp.pl
www.fundacjamisericordia.pl

Druk: Wydawnictwo Pomorskie Zakłady Graficzne im. Józefa Czyżewskiego w Tczewie.

Redakcja nie odpowiada za treść materiałów reklamowych. Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania tekstów i zmian tytułów nadsyłanych artykułów.

Stacja socjalna Johannitów

Obłożnie chorzy, osoby niepełnosprawne oraz mieszkańcy, których nie stać na zakup leków mogą liczyć na pomoc kwidzyńskiej stacji socjalnej Fundacji Johannitów. Pomoc udzielana jest nieodpłatnie. Stacja prowadzi wypożyczalnię sprzętu rehabilitacyjnego oraz aptekę, w której wszystkie leki wydawane są na receptę. Opiekuje się osobami obłożnie chorymi w ich domach. Pomaga także osobom niepełnosprawnym, którym trudno jest samodzielnie funkcjonować. Działa wspólnie ze Stowarzyszeniem Chorych na Stwardnienie Rozsiane. Wspólne spotkania odbywają się w każdą pierwszą środę miesiąca o godz. 14.

Apteka czynna jest w poniedziałki, wtorki, czwartki i piątki od 13 do 14. Lekarstwa wydawane są tylko osobom, które znajdują się w bardzo trudnej sytuacji finansowej. Numer telefonu: 55 646 1626. Adres: Kwidzyn, ul. Grudziądzka 6.

Ośrodek Rehabilitacyjno-Edukacyjno-Wychowawczy w Okrągłej Łące

Ośrodek jest niepubliczną, specjalistyczną placówką oświatową. Organem prowadzącym jest Fundacja Wspierania Społeczności Lokalnych „Sapere Aude” z siedzibą w Kwidzynie. Placówka jest przeznaczona dla dzieci i młodzieży z wieloraką niepełnosprawnością, w wieku od 3 do 25 lat, z upośledzeniem umysłowym w stopniu głębokim oraz od 5 do 24 lat z upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym i znacznym oraz autyzmem. Placówka funkcjonuje zgodnie z kalendarzem szkolnym zatwierdzonym przez Ministerstwo Edukacji Narodowej w godz. 7 - 15. Podopieczni objęci są edukacją, terapią pedagogiczną, logopedyczną, rehabilitacyjną, opieką i wychowaniem. Ośrodek umożliwia uczniom nieodpłatną realizację obowiązku szkolnego w ramach szkoły podstawowej i gimnazjum.

Okrągła Łąka 40
82-522 Sadlinki
tel. 55 275 15 48

e-mail: orew@fundacja.kwidzyn.pl
www.fundacja.kwidzyn.pl

Hospicjum domowe i stacjonarne

Hospicjum Kwidzyńskie św. Wojciecha udziela pomocy chorym na chorobę nowotworową. Aby skorzystać z opieki, należy posiadać wszystkie badania oraz skierowanie od lekarza rodzinnego. Pacjenci nie ponoszą żadnych kosztów. Hospicjum ma podpisany kontrakt z Narodowym Funduszem Zdrowia. Pacjentami opiekuje się zespół pielęgniarek i lekarzy. Placówka opiekuje się również pacjentami w domach.

Siedziba hospicjum znajduje się przy ul. Malborskiej 18 w Kwidzynie, tel. 55 613 19 13 (czynny całą dobę).

Stowarzyszenie SNOA

Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Autyzmem „SNOA” w Kwidzynie apeluje do wszystkich ludzi dobrego serca o wsparcie finansowe. Można to zrobić przekazując 1% podatku. Konto organizacji: Powiślański Bank Spółdzielczy w Kwidzynie, 60 83000009 0001 5982 2000 0010

Szczegółowych informacji o działalności stowarzyszenia udzielają: Anna Jabłońska, prezes (lasica2662@poczta.onet.pl, tel. 661 707 974), Alicja Klos, wiceprezes (alaklos@o2.pl, tel. 509 569 406) i Dagna Zachorowska, psycholog (dzachorowska@swps.edu.pl, tel. 502 620 005).

Orzekanie o niepełnosprawności

Zaświadczenie o niepełnosprawności mieszkańcy powiatu kwidzyńskiego mogą uzyskać w Malborku. Działa tam Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności. Orzeka on głównie dla celów pozarentowych, takich jak korzystanie z rehabilitacji leczniczej, ze świadczeń pomocy społecznej, zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze, uczestnictwa w warsztatach terapii zajęciowej, korzystania z ulg i uprawnień. Dotyczy to np. karty parkingowej i odpowiedniego zatrudnienia oraz o niepełnosprawności dzieci do 16 roku życia.

Siedziba Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności mieści się w Malborku przy ul. Armii Krajowej 70, tel 55 272 3793 wew. 311. Informacje o działalności zespołu można uzyskać także w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Kwidzynie

Ośrodki adopcyjne

Ośrodek Adopcyjny w Gdańsku

ul. Hallera 14, tel. (58) 326 84 30 do 36

Godziny pracy: poniedziałek - 7.45-19.00, wtorek - 7.45 - 15.45, środa: - 7.45 - 15.45, czwartek - 7.45 - 19.00, piątek - 7.45 - 15.45

Ośrodek Adopcyjny Fundacji „Dla Rodziny” w Gdańsku

ul. Myśliwskie Wzgórze 18a/2, tel. 58 511 03 75

Warsztaty terapii zajęciowej

W powiecie kwidzyńskim działają dwa warsztaty terapii zajęciowej: prowadzony przez Stowarzyszenie Pomocy Społecznej „Słoneczne Wzgórze” w Ryjewie oraz przez Fundację „Misericordia”.

Stowarzyszenie Pomocy Społecznej „Słoneczne Wzgórze”

Warsztat Terapii Zajęciowej, ul. Donimirskich 6, 82-420 Ryjewo
tel. 55 277 42 14, fax 55 277 42 57

www.sps.ryjewo.fm.interia.pl

Fundacja „Misericordia”

Warsztat Terapii Zajęciowej, Górki 4, 82-500 Kwidzyn

tel./fax: 55 279 3564

<http://fundacja.misericordia.kwidzyn.w.interia.pl>

Placówki opiekuńczo-wychowawcze

Placówki opiekuńczo-wychowawcze zapewniają dziecku całodobową, ciągłą lub okresową opiekę i wychowanie oraz zaspokajają jego niezbędne potrzeby bytowe, rozwojowe oraz inne. Celem nadrzędnym, związanym z umieszczeniem dzieci w tego typu placówkach, jest jak najszybsze przywrócenie dziecka rodzinie naturalnej.

Domy dla Dzieci:

Dom dla dzieci przy ul. Staszica 27a w Kwidzynie

Dom dla dzieci przy ul. Donimirskich 8 w Ryjewie

Dom dla dzieci przy ul. Malborskiej 18b w Kwidzynie

Biuro Domów dla Dzieci, ul. Grudziądzka 8 w Kwidzynie.

Tel. 55 279 33 65 (sekretariat), 55 275 04 01 (dyrekcja)

i 55 279 33 47 (pokój pracowników socjalnych).

Dla potrzeb powiatu kwidzyńskiego funkcjonują dwie placówki rodzinne, w Postolinie i Sadlinkach, które zapewniają opiekę 12 dzieciom z Domu Dziecka w Kwidzynie.

Placówka Rodzinna w Postolinie

82-400 Sztum, Postolin,

tel. 55 277 52 80

Placówka Rodzinna w Sadlinkach

82-522 Sadlinki, ul. Szkolna 14,

tel. 55 275 76 67

Samodzielny Publiczny Ośrodek Terapii i Rehabilitacji dla Dzieci

Zapewnia specjalistyczną opiekę i pomocy dzieciom niepełnosprawnym fizycznie i intelektualnie, w tym także dzieciom z ciężkimi zaburzeniami zdolności komunikowania się z otoczeniem. Świadczy wielodyscyplinarną pomoc terapeutyczną, rehabilitacyjną, diagnostyczną i konsultacyjną na rzecz dzieci niepełnosprawnych fizycznie i intelektualnie. Ośrodek realizuje porozumienie z Narodowym Funduszem Zdrowia o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w rodzaju rehabilitacja lecznicza w zakresie rehabilitacji dzieci z zaburzeniami wieku rozwojowego w ośrodku dziennym.

ul. Kołłątaja 4 w Kwidzynie

tel./faks 55 279 30 22

e-mail: otir@post.pl

www.aac.pl

Stowarzyszenie Rehabilitacyjne Centrum Rozwoju Porozumiewania

Zapewnia zajęcia grupowe dla dzieci, wypożyczalnię specjalistycznych peryferii komputerowych i urządzeń wspomagających porozumiewanie się (AAC), konsultacje diagnostyczne dla dzieci z ciężkimi zaburzeniami porozumiewania się, szkolenia dla terapeutów i rodziców, sprzedaż urządzeń i pomocy dla porozumiewania się.

ul. Kołłątaja 4 w Kwidzynie

tel./faks 55 261 80 30

e-mail: aac@aac.pl

www.aac.netidea.pl

Infolinia PFRON

0 800 533 335 to numer telefonu bezpłatnej, ogólnopolskiej, informacyjnej linii telefonicznej Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Dzwoniąc z telefonu stacjonarnego można uzyskać informacje między innymi na temat uprawnień osób niepełnosprawnych, orzecznictwa rentowego i pozarentowego, zagadnień związanych z zatrudnianiem osób niepełnosprawnych oraz wskaże ścieżki załatwiania różnych spraw, między innymi turnusów rehabilitacyjnych. Infolinia funkcjonuje od poniedziałku do piątku w godzinach 10.00 - 18.00.

Pomorski Mityng Pływacki Olimpiad Specjalnych *Popłynęli po medale*

Ponad 50 niepełnosprawnych zawodników wzięło udział w Pomorskim Mityngu Pływackim Olimpiad Specjalnych. Zawody odbyły się w kompleksie widowiskowo-sportowym w Kwidzynie. Pływacy startowali na dystansach 25 i 50 m w różnych grupach sprawnościowych oraz w sztafecie 4 x 25 m. Nie zabrakło reprezentantów powiatu kwidzyńskiego.

Ponad 50 niepełnosprawnych zawodników wzięło udział w Pomorskim Mityngu Pływackim Olimpiad Specjalnych.

W zawodach wystartowali zawodnicy z domów pomocy społecznej w Kwidzynie i Ryjewie, Zespołu Szkół Specjalnych w Kwidzynie i Warsztatu Terapii Zajęciowej w Kwidzynie. Zawodnikom kibicowali między innymi Jerzy Śnieg, przewodniczący rady powiatu kwidzyńskiego, Włodzimierz Dawidowski z zarządu powiatu. Kazimierz Gorlewicz, prezes Oddziału Regionalnego Olimpiad Specjalnych Polska - Pomorskie oraz Marcin Ostrowski, dyrektor Zespołu Szkół Specjalnych w Kwidzynie.

- W województwie pomorskim mamy dwanaście sekcji, w których trenują niepełnosprawni pływacy. Dostęp do basenów jest bardzo ograniczony i to jest przyczyną ograniczonej liczby zawodników, biorących udział w tego typu zawodach. Z pieniędzy, które otrzymujemy z Ministerstwa Sportu i Turystyki w pierwszej kolejności opłacamy wejścia na baseny dla naszych zawodników, gdyż jest to dla nich

jedną z najbardziej wskazanych form aktywności - mówi Ewa Detko-Traczyk, dyrektor Oddziału Regionalnego Olimpiad Specjalnych Polska - Pomorskie.

Złoci medaliści wzięli udział w losowaniu, które wyłoniło zawodników, którzy wezmą udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Olimpiad Specjalnych, które rozpoczną się 22 sierpnia w Bydgoszczy. Na igrzyska do Bydgoszczy pojadą: Michał Paradowski z Gdyni, Wojciech Ceberek z Warsztatu Terapii Zajęciowej w Kwidzynie, Dariusz Jaskólski z Malborka, Piotr Onasz z Tczewa, Grzegorz Plewa z Zespołu Szkół Specjalnych w Kwidzynie, Marcin Wardin z Chojnic i Karol Grala z Tczewa. Rezerwowymi zawodnikami zostały Anna Łopacińska i Agnieszka Karpińska, reprezentujące Dom Pomocy Społecznej w Kwidzynie oraz Roksana Szymańska z Malborka.

(jk)

Pływacy startowali na dystansach 25 i 50 m w różnych grupach sprawnościowych oraz w sztafecie 4 x 25 m.

Włodzimierz Dawidowski z zarządu powiatu, Kazimierz Gorlewicz, prezes Oddziału Regionalnego Olimpiad Specjalnych Polska - Pomorskie oraz Marcin Ostrowski, dyrektor Zespołu Szkół Specjalnych w Kwidzynie wylosowali uczestników ogólnopolskich igrzysk.

Złoci medaliści którzy wezmą udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Olimpiad Specjalnych. Igrzyska rozpoczną się 22 sierpnia w Bydgoszczy.

Olimpijską przysięgę złożyła Agnieszka Karpińska.

Zdjęcia: Jacek Kluczkowski

Tak cieszył się Wojciech Ceberek z Warsztatu Terapii Zajęciowej w Kwidzynie ze zdobycia złotego medalu.